

SZÁLINGER BALÁZS

Az egri angyal

*Közös hang: legyen a katolicizmus.
Közös élmény: valamelyik parancs.
Az áldozat: igen, igen, a színbús;
S a sors: ne érd el, mégis arra tart.*

*Az ég, tudom, a sorsot megmutatja:
Félhold van ott, szelíd és napsütött –
Egy egri nő belőlem is kibajtja
A pogány, de színpompás törököt.*

*Öntsön le, s álljon ott, a várfalon,
Forró szurokkal, tejjel – vagy csak intsen,
S derengjen át a test mint batalom
A párajárta, karcsú sodronyingen.*

*Főleg hogy Isten bitemmel szembeszállt
S megvert ezzel a szabad akarattal.
A létrát rángatom, s a várfalamról
Az égbe táncol át egy egri angyal.*

Hidegjáték

*Lehetséges volna, hogy a tartást,
Ezt a nyolcvan centi hosszú karót
(Nem egyenes, mindig terhemre volt)
Megfogják végre a tarkóm körül,
S kibúzzák a csigolyák gyöngysorából,
Csak hogy könnyebben idomuljak
A máséhoz, s az eddigi vesződést
Rossz álmoként kibeberem
Egy parttalan úszó békalevélen?*

*Lehetséges – de nem gondolok semmit,
Amíg mindent gondolhatok:
Ami van most, hidegjáték, ígéret,
Merev, sokszínű és tökéletes,
Mint a semmi;
Még nincs rajta fogás.*

[Szálinger Balázs versei]

November

*A Kékesen már szakad a hó, és
Amilyen apró kis szarkupacnak
Láttam a Kékest, olyan erős ma,
És amennyire alattvalómnak
A világot, ma épp úgy: urammak –
Hült helye lett az egyszerű tojónak,
Aki rám hagyta egyszerűségét,
S minden megnőtt, amit miatta
Zsebembe gyűrtém és lenéztem.*

*A Kékesen már szakad a hó, és
A sértés visszafordíthatatlan.
Hallom a bírt, és alatta romlik
Ezer szabályos szabálytalan terv;
Ezer előre fizetett vázlat
Játszik a göggel, amit szerettem.*

